Baletul clasic se întoarce la Operă

(Grigore Constantinescu – 28 aprilie 2007)

După două recente decese coregrafice în repertoriu – „Lacul lebedelor”, „Coppelia” – iată că Opera Naţională s-a lansat compensativ în cooptarea unei lucrări de dans romantic – baletul „Corsarul” de Adolphe Adam. Evident, avem un public pentru acest tip de spectacol, un public care aplaudă la fouettè, manej, piruete, prize, pas de deux, pointe, variaţiuni etc. Asta s-a şi întâmplat, chiar cu o generozitate care depăşea aşteptările sâmbătă seara.

„Corsarul” este o producţie istorică ce a cumulat pe rând subiectul englez al lui Byron, muzica francezului Adam, coregrafia italiană a lui Galzerani şi cea rusească a lui Petipa. Treptat, partitura s-a umplut de adausuri venind de la Drigo, Pugni, Delibes şi alcătuind un autentic almanah de rutine ritmice şi melodice utile pentru performanţele virtuoze ale dansatorilor. Apreciem aici osârdia dirijorului Ciprian Teodoraşcu şi a orchestrei, pentru a face faţă stilului pompieristic al acestui discurs muzical. Cu plusurile pantomimelor, focuri de revolver şi o mică furtună pe mare, „Corsarul” rămâne doar o bandă desenată, realizată în stilul baletului clasic, recompus acum şi aici după Petipa de către coregraful Vasily Medvedev de la Teatrul Mariinski din St. Petersburg, servit cu talent de scenografia aluziv orientalistă a Adrianei Urmuzescu. Compania de balet a cheltuit multă energie în dansuri de grup mare sau mic, unele atrăgătoare, altele doar suspendând acţiunea şi alunecând spre un decorativism desuet. Câteva reliefuri ale distribuţiei merită aprecieri – Gigel Ungureanu (Isaac), Gabriela Popovici (Gulnara), Traian Vlaş, Mădălina Slăteanu (Birbanto şi partenera sa), George Mocanu (Paşa). Prim planul solistic aparţine lui Ovidiu Matei Iancu (Corsarul) şi Vlad Toader (Ali) care şi-au împărţit frăţeşte cu Corina Dumitrescu celebrul „Pas de deux”, singura pagină faimoasă a baletului.

Strălucind cu lumina unei stele de primă mărime, Corina Dumitrescu a meritat ovaţiile publicului, convingându-ne că titlul premierei ar fi trebuit să fie „Medora”, eroina pe care ea a creat-o cu superba şi ardenta sa personalitate artistică.

